

Harmatozzatok.

Evezredekgig várták az emberek a Megváltót, aki megszabadítja őket szánandó helyzetükből.

Harmatozzatok Égi magasok,
Téged vár epedve a halandók lelke.
Mert az emberek ott tévelyegnek
Hol Te égi fényed által nem vezérelt
Öket, édes Üdvözítőnk.

Igy sirt fel az ének az esendő, önmagával, sorsával tehetetlen ember a nagy urjövét-várásban. Aztán eljött a Megváltó és új lehetőségeket, csodálatos távlatokat nyitott az embereknek. Akkor volt a hosszú éjszaka után a világosság, hogy elkápráztatta a szemet és nehezen olvasztotta fel azt a jégkérget, amely ember és ember között a közönyösségből és meg nem értésből keletkezett. Ebben a nagy sivatagos éjszakában hasztalan kiáltott a próféták szava, a hajnal nem tudott pirkadni és a krisztusi szeretet csak évszázadok alatt tudta annyira átalakítani a régi romlottságot, hogy már-már emberhez méltó viszonyokat tudott teremteni.

Ujabb advent keletkezett, újra várjuk azt a Megváltót, aki kiszabadít bennünket az önzés, anyagiasság, kevélység és hatalmi téboly mómorából. Várjuk a népeknek nagy felébredését, várjuk azt az őszinte megbékélést, amely ledönti a választófalakat, felolvasztja a piramisokká erősödött jéghegyeket és nyomukban meglátja az ember az embert, rámosolyog egymásra, nyújtja a kezét és nem huzza vissza egyik sem a magáét, mert érzi, hogy az is olyan Isten teremtménye, mint őnmaga. S óvárogjuk azt az időt, amikor a munkaadó és a munkavállaló nem ellenfélként, hanem egymáson segíteni akaró testvéreként áll szemközt, kívánjuk annak eljövételét, hogy a kérges és munkában eldurvult kéz ne érezze a szellemi munkával elfoglalt ember kezének meleg tapintásában a kizsákmányolót, hanem kölcsönös megértéssel és az egymásrautaltság meggyökeresedett tudatával azt forgassa a fejében, hogy miképpen tudna a másik helyzetén javítani és céljához közelebb segíteni.

Várjuk mi is az új idők hajnalhasadását, várjuk az egek harmatozását, amelyet hatezer év óta sóvárognak eleink. Nekünk sokkal könnyebb dolgunk van, mint nekik volt, mert előtünk már ott áll az emberré lett Isten, aki világosan megmutatta azt az utat, amelyen haladnunk kell. Szent János apostol, Krisztus legkedvesebb tanítványa, elaggott korában, amikor ajkaival már nem tudta hirdetni az új idők ígét, a köréjegyűlekezett hívőknek elhaló bongan csak azt mondogatta: „Fiacskáim szeremetek egymást”. Az az ember mondta ezt élete alkonyán, aki Krisztus mellére hajthatta fejét és úgy hallgathatta tanítását. Vagy pedig hallgassuk meg Pál apostolt,

a világ egyik legnagyobb lángelméjét, aki így nyilatkozott: „Ha akkora is a hitem, hogy hegyeket mozdíthatok el vele, semmi vagyok, ha nincs bennem szeretet”.

Ezt a szeretetet, tettekben megnyilvánuló megértést irtotta ki az anyagiasság felfogás, ezt törte darabokra a bosszu, a kevélység és az irigység és már-már ott tartunk, hogy üresen kongó szónak és lég-

várként felépülő szép családoknak tűnik fel az a jövő, amelyet mi rajongó hittel és megingathatatlan bizalommal táruuk önmagunk és az utánunkjövők elé. Várjuk az új világ beköszöntését, melynek alapjait honvédségünk és szövetségeseink hadai olyan óriási harcokban rakják le, amilyenekre az ember földi történelmében példa még nem volt. A mi táborunknak jelszava

az új élet, a szeretetre és megértésre alapozott új Európa, míg a tulsó oldal a kommunizmussal társult régi világ roncsait igyekszik hiteltvesztett elmélet-habarcsokkal összetákolni.

Európa népei egy emberként sóhajtanak karácsony hónapjában az ég felé, ahonnan az igazság, az emberibb élet harmafozását és megvalósulását várják.

Miklós napján.

A legendák és mondák hősei hőfőhár paripákon járták a hadak útját. A néphit és népköltészet a csodákat hőfőhár színbe öltözteti...

Mi is, csodákat irtó nemzedékek fia, szinte csodának érezzük, hogy az a Férfiu, kit az áldott magyar sors a magyarság Vezérévé szemelt ki, a budapesti bevonulás után alig husz esztendővel ugyancsak hőfőhár paripán lépett Komárom és Kassa, majd nemsokára Nagyvárad és Kolozsvár s legutóbb pedig Szabadka megszentelt földjére...

Sorozatosan megtörtént és elkövetkezett a csoda, amit annyira vártunk, amit oly könnyesen reméltünk, amiben azonban sokszor már szinte hinni sem mertünk. S most, mikor reményeink nagy részben valóra váltak, a csodavárás ideje után elkövetkeztek a csodafejtés órái. Megilletődve kérdezzük magunktól, mindez hogyan volt lehetséges?

A csoda kulcsát az a Férfiu adja meg, ki nek minden gondolatát a rendíthetetlen hit és féltő fajszeret, az elszánt erő és bölcsesség szent szövetsége vezérli. Két évtizeddel ezelőtt egy összefűrt és megalázott nemzetet vett át a kegyetlen sorstól. Egy nemzetet, mely századokon át alig élt önálló állami életet, melynek független külpolitikai cselekvőképesség hiányában annyiszor kellett idegen érdekekért véreznie. S ime, a történelem óramutatója alig fordult egyet és ez a Férfiu nemzetének nemcsak hitét, hanem történelmi hivatástudatát és cselekvőképességét is visszaadta. Honvédeink büszke csapatai ott állnak az ősi gránícson és a magyar jövő ködös álma lelkünkben hovatovább tisztult valósággá esz.

Ide eljutni, a nemzetet ide elvezetni, óriási feladat, történelmi munka volt! Hányszor kellett erőt és hitet önteni a csüggedőkbe! Hányszor kellett lenyesegetni a remények fájáról a veszedelmes vadhajtasokat! Hányszor kellett gondosan őrködni, nehogy kalandok kísértése pusztulásba vigye a nemzetet. És hányszor kellett kemény szóval lesujtani a törtétk, lázadók és pártütők hadáról Mennyi önzetlenség, mennyi belső egység és mennyi hit kellett hozzá, hogy a tengernyi önzés, széthuzás és hitetlenség hullámain diadalmaskodjék!

Tíz-tizenötmillió kis nemzet vezetése sokkalta nehezebb és felelősségteljesebb vállalkozás, mint hatalmas erőszaktekkel rendelkező, nagy nemzetek irányítása. Erre csak olyan Férfiu képes, kiből a hivatástudat lendülete mélyszéges bölcsességgel párosul.

Erre a két pillérre támaszkodva, biztos ivéssel épül a magyar jövő utja. És ma, mikor ennek a jobb magyar jövőnek kimunkálása folyik itt benn, az országban, fegyelmezett lemondással a ezerötszáz kilométerre az ezeréves határtól a magyar honvédek idegen, ellenséges területen, küzdelmes és véres harcot vívnak a keresztény kultúra és az európai civilizáció megmentéseért s ez idén ismét magunkhoz ölelhetjük egy visszaszerzett ősi magyar föld szenvedésben megedzett, acélos lelkű magyarságát, a Férfiunk névünnepe a komoly időkhez mért szerénységgel és csendes, imádkozó lelkülettel ünnepeljük, kérve a Mindenhatót, hogy tartsa meg Őt számunkra még sok számos esztendőn át jó erőben, egészségben, testi és lelki frissességben! (—ány.)

Szente László temetése.

A tehetetlen és néma megdőbbenés, amit Szente László hirtelen halála kiváltott, csaknem az egész város arcára kiült.

A miért és miért kérdésre válaszolni senki sem tudott. De hogy Szente László kije volt Salgótarjának, arra feleletet adott az a mélyszéges részvét, az a rég nem látott impozáns temetés, amely november 30-án d. u. lefolyt.

A melegszívű és mindenki által oly nagyon szeretett Szente László haláláról lapunk mult számában emlékeztünk meg. Az acélgyári kórház orvosainak minden fáradozása hiábavaló volt, a ferences lelkész utolsókenetével eltávozott közülünk a fáradhatatlan és idegőrlő munka embere, aki minden nemes megmozdulásban egész szívvel vett részt.

A temetés 3 órakor kezdődött a városi halottsházban. A koszorúk óriási tömegében emelkedő ravatalhoz sokan járultak. Mélyszéges részvéttel fogadta a gyászoló közönség a 3 fiával érkező özvegyet, majd dr. Csengődy Lajos ev. lelkész megrázó imával és az evangélium „Ki üdvözül hat” versével kezdte a meg-

boldogult bucsuztatását, melynek végén a jó Istenhez irgalomért esdve, utolsó áldásban részesítette az elhunytat.

A gyászszertartás után a bányai és acélgyári egyesített dalárdának megható gyászenéke következett, majd megindult a hosszú menet a sirhoz, a bányatársulat baglyasaljai zenekarának gyászdulójával.

A lelkész bucsuimája után Wiesinger Károly üzemvezető főmérnök, gépészeti felügyelő bucsuztatta Szente Lászlót a vállalat tisztikarának, az O. K. H.-nak és a város közönségének nevében az alábbi megható szavakkal:

Bucsuzni jöttünk Tőled Laci bátyánk, ki árván hagyta itt családotát s árván azt a tisztviselői kart, melynek sorsát atyai gondoskodással viseltek lelkeden. Kezed alatt fejlődött ki a gyár másfélezer munkásnak létét biztosító, hatalmas vállalatát s szaporodott népes családdá az a 15 év előtti kisded tisztviselői kar, mely már az üzem megindításánál is igyekezett tudásának, szorgalmának javával segítségedre lenni.

Nagy részt követeltél magadnak a gyár minden gondjából, munkájából, már akkor sem voltál kiméletebb magaddal szemben, később sem. Első voltál köztünk, de nálad az elsőség nem rangot jelentett, mert mint a jó gazda, elsőnek jelentél meg munkahelyeden s utolsóként hagytad azt el. Nem kimélt magadat, de inkább minket, nem dolgoztattál, hanem dolgoztál! Áldozatos helytállással példát mutattál! Életed legfőbb célja és értelme a munka volt, a munka családodért, vállalatodért s hazáért! Mint a gyár első munkása meg is becsülted a munkát akár szellemi, akár fizikai volt az a gondoskodásod éberen őrködött annak elismerésén, jutalmazásán.

Szociális gondoskodásod a gyár keretein túl is követendő példát mutatott. Te emelted a semmiből peggá a Salgótarján és Vidéke Takarékszövetkezetet, melynek elnöki tisztét közel két évtizeden önzetlenül töltötted be és sok kis falusi ház, de sok üveggyári munkás családi háza és boldog otthon lett gyümölcse és el nem muló emléke mély, szociális érzékre valló munkálkodásodnak.

De két dolgos kez, alkotó szellem, a gyengét védő, a szorgalmat elismerő, a hazáért forrón dobogó szived nem mozdul többé. A tisztviselők családjában fájón-üresen maradt egy hely, melyet a fájdalom s gyász tölt be egy igaz, jó ember tragikus elhunytával.

Végezetül, mint a város polgára is bucsuzom tőled Laci bátyám, annak a városnak közönsége nevében, melynek körében negyedszázados ittletted alatt rokonszenves egyeniségű annyi jóbarátot, közéleti, társadalmi tevékenységű annyi tisztelő hívet szerzett neked. Bucsuzom mindannyiunk nevében s kívánok Neked örök nyugalom! Laci bátyánk a viszontlátásra.

A vállalat altisztjével és munkásai nevében Gritz Róbert hutamester bucsuzott a megboldogulttól, akinek váratlan elvesztése szinte pótolhatatlan űrt jelent azok számára, akiknek nehéz sorában oly atyai gondoskodást tanúsított.

Az egyesített dalárda ezután mintegy végrendeletképpen a vért felforralló és lelkesítő: nem, nem soha irredenta dalt énekelt el megrázó érzéseket váltva ki azok lelkéből, akik oly sokszor hallották Szente László felejthetetlenül szép és okos beszédét a város hazafias és kulturális megmozdulásaiban.

Befejezésül a bányazenekar gyászdulójára hangzott fel és a nagy hidegben lassan oszladozni kezdett a tömeg, amelynek soraiban o.y sokan zokogtak.

Megjelent a temetésen dr. Soldos Béla gömöri főispán, titkárja dr. Tóth Mátyás kíséretében. A város polgármestere dr. Förster Kálmán kormányfőtanácsos a városi tisztikar élén; a járás nevében dr. Mattyasovszky Camill főszolgabíró; az Üveggyár központi igazgatósága; a helybeli vállalatok igazgatóival élén nagy küldöttségek; a losonci és salgótarjáni helyőrség tisztiküldöttsége; az O. K. H., a hadirokkantak, frontharcosok küldöttsége; az üveggyári Olvasókör díszes főbögővel, melynek hőfőhár szalagján ott diszjelgett: a Szente Lászlóné zászlóanyja felirat.

A halálózásról gyászjelentést adott ki a megboldogult családja, az Üveggyár és az O. K. H. helyi főlkjének igazgatósága.

A koszoruk tömegéből az alábbi gyászolók neveit jegyeztük fel: Zoltán Frigyes és családja — Papp Oszkár és Marcsi — Siklósy Imre és családja — Osváth Kálmán és Lusi — Ilci és Kari — Tolnai Antal és György — Szabó Károly és családja — Üvegértékesítő KFT. — Starjáni Üv. gy. Gyárigazgatósága és felügy. bizotts. — Starjáni Üv. gy. Gyárigazgatósága és felügy. bizotts. — Starjáni v. gy. Gyárigazgatósága — Banya Igazgatósága — Starjáni Üv. gy. gyári tisztv. kara — Sey Tamás és családja — O. K. H. — Starján Acélgépgyár népe — Starján Üv. gy. Iparossága — Zagypálfalvai Üveggyár — Karatturék — Parádi Üv. gy. Igazgatósága — Józsi és Irénke —

Alpárék — Bp. Starjáni Gépgyár R. T. — Starján Város Községe — Gizi és Tibor — Városi Kaszinó — Juliska és Kálmán — Zsólika és gyermekei — 24. gyalog ezred — Lajos és Erna — Bpest Gépgyár Tiszt. és munkásai — Társadalmi Egyesületek Szövetsége — Jánossy Ödön és családja — Baba, Marcsi, Ili, Keresztapának — Korompay család — Starjáni Frontharcosok — Starjáni Hadirokkant csoport: Szeretett diszelnököknek — Gyula — Báthtyék — Lizi és Géza, Laci Sógornak — Marikától Tanácsos bácsinak — Starján Üv. R. t. Oliv. és Önk. körre — 3 drb. jelzés nélküli koszoru és 2 drb. csokor.

támadásokkal kísérletezik a szovjet hadvezetőség, mert tudja, hogy ennek a vidéknek elvesztése egyet jelent a Kaukázus elvesztésével. Sikerre itt is kevés a kilátás, a német seregek ellenállhatatlan lendülettel veszik birtokukba a katonailag fontos pontokat, hogy elszakítsák Kaukázus olajmezőit Szovjetországtól többi részétől.

Távolkelet puszkaporos hordójának felrobbanásához már csak egy szikra kell. Washingtonban még tárgyaltak az USA és a japán diplomaták, de mint a sajtóközleményekből kiderül, elsőrangú fontosságú kérdések ezeken a tanácskozásokon még nem is kerültek szóba. A távolkeleti amerikai és angol hadászati támaszpontokon elrendelték a szigorú készültséget. A tengereken haladó hajókat rádió útján felszólították, hogy fussanak be a legközelebbi hazai, vagy baráti állam kikötőjébe. Japán nem kívánja a háborút, de nem térhet el a távolkeleti térség rendezésére irányuló és már éveket ezelőtt megkezdett munkájától, melyben az Egyesült Államok és Anglia állandóan akadályozzák, mert veszni látják saját üzleti elgondolásait, melyek a sárga faj kizsákmányolásán alapulnak. Inkább vállalják a háború kockázatát, de Japán érvényesülni távolkelet kereskedelmében nem engedik. Ma a Csendes óceánban hadianyaggal megrakott hajókaravánok haladnak a katonai támaszpontok felé, a hadikikötőkben pedig a hadiflották egy-egy befutva várják a parancsot, ha Washingtonban az utolsó pillanatban sem sikerül a megegyezés.

Hírek és különféle

Futó pillanat és örökkévalóság.

Ilyenkor, december elején, amikor karácsonyra kezdik ölöztetni a kirakatokat, egy pillanatra elveszítjük tájékozódási képességünket az időben.

Milyen lassan mulik az idő — mondjuk néha, máskor viszont az mondjuk: milyen gyorsan mulik. Ilyenkor, amikor a kirakatok ezüst csillagjai és fényűző villanygyertyái azt mondják: készül a karácsony, sem az egyiket nem mondjuk, sem a másikat, mert egyszerre úgy érezzük, mintha csak tegnap lett volna, hogy a tavalyi karácsonyra készülődünk és azóta alig mult el több, egyetlen éjszakánál.

Azt hiszem, mindnyájan így vagyunk ezzel. Születése napján vagy nevenapiján senki sem érzi az idő rohanását, ezt a különös szédületét, de más ünnepek közeledtén sem, — azt, hogy egy esztendő elmúlt tavaly óta, egészen közömbösen vagy legalább is minden különösebb ellenállás nélkül tudomásul veszi az időgyézkünk. Csak épp a karácsony az, ami felkavar és olyan közelségben mutat tegnap, tegnapelőtti dolgokat, mint valami látcső.

Sokat gondolkoztam már rajta: honnan van ez, hogyan van ez? Úgy érzem: rá is jöttem a titok nyitjára.

Az idővel úgy vagyunk, mint vándor a messzeséggel. Minél tovább halad a vándor, annál kevésbé emlékszik a megtett út sok-sok részletére, csak az oromokra emlékszik, amelyekre feljutott, amelyeket elhagyott. És egyik oromról végigtekinthet egész során azoknak a hegy-csúcsoknak, amelyek elmaradtak mögötte. Közül mintha nem is volnának völgyek, szakadékok, kapaszkodók, nehéz és végtelen ösvények. Csak a sok hegyorom sugázik fehér fényben az éjszaka sötét háttérén, egymáshoz oly közel, hogy az egyikről szinte elérhető a másik.

Az esztendő útján, amelyen vándorunk, haladunk, néha könnyen, néha nehezen, néha frissen, néha csüggedten, ilyen hegyorom minden karácsony. Bizony, nem könnyű az út, amíg feljutunk a fénylő csúcsra, de amint felértünk, már nem érezzük az ut fáradtságát, csak azt, hogy ime megint itt állunk esztendő magasán, ahonnan úgy látszanak régi karácsonyaink, olyan közelről, mintha tegnap lett volna egyik, tegnapelőtti a másik. És azt mondjuk magunkban ámulva: megint itt vagyunk? Hiszen még alig mentünk le a hegyről, alig kezdtük újra az utat felfelé.

Ilyenkor, december elején, amikor karácsonyra ölöztetik a kirakatokat, azzal a futó pillanattal nézünk szembe, amely az életünk és azzal a végtelen időmélódással, amely az örökkévalóság.

—y—n.

Háborús helyzetképek.

Hosszu készülődés után végre megmozdult az angol haderő is. Moszkva ismételt segélykiáltása a második arcvnal megteremtésére sürgették az angol stratégákat, akik hosszú hónapokig latolgatták, melyik lehet a pillanat, amikor a siker legnagyobb valószínűségével indíthatják meg gépesített egységeiket az olasz és német hadak ellen, melyek Líbiában védelemre rendezkedtek be. A pillanat elérkezett, úgy vélték a stratégák, a támadás megindult és közvetlen célja volt a körülzárt Tobruk felszabadítása és betérés az olasz gyarmatra. Már a csata megindulásakor jelentős sikerekkel dicsekedett Churchill angol miniszterelnök, de amint a napok multak és a csata még mindig tartott, Anglia hangja egyre halkabb lett és lassan kezdtek beismerni, hogy a holt térben történt és győzelemnek hirdetett előrenyomulás a helyzetben nem változtatott, sőt az angol gépesített erők jelentős ellenállásba ütköztek. Az olasz és német jelentések ismert szűkszevességükkel csak arra mutattak rá, hogy hadműveletek közben eredményekről beszámolni nem lehet, annál is inkább, mert a sivatagi harc jellegének megfelelően a hadsereg részére darabolódott és az egyes hadikötélekek sok önállósággal vívják meg a maguk külön ütközeteiket, amelyeknek összetevéséből áll majd elő az eredmény. A német és olasz sajtó már tovább megy egy lépéssel és leszögezi, hogy az angolok csatakezdeményezése kudarcba fulladt, a szövetséges erők súlyos csapást mértek a támadóra, melynek hadereje már védekezésre kényszerül. Arról tehát az angoloknak le kell mondanunk, hogy Észak-Afrikában az oroszok tehermentesítésére második arcvnalat létesítsenek.

Oroszországban már szigorú tél uralkodik, de a keleti hadjárat menetét nem akadályozza, sőt sok helyen elősegíti, mert a megfagyott földön a közlekedés sokkal könnyebbé vált, mint korábban a sártengerben. Szentpétervár, Moszkva és

a Donec vidéke a keleti hadjárat főbb pontjai. Szentpétervárt a bolsevisták ma csak a Ladoga-tó jegén tudják megközelíteni, de ez a kísérletük a védők kitörési kísérleteivel együtt, minden alkalommal véresen omlik össze az ostromló jól kiépített hadállásai folytán, Moszkva körül erős harc dúl. A szovjet seregek parancsnoksága az utolsó pillanatig védeni kívánja a fővárost, melyből azonban már a műértékeket és kincseket elszállították. Ez a jele annak, hogy szovjet részről is meg vannak győződve arról, hogy huzamosabb ideig való támadásnak itt sem tudnak ellenálni. A Donec-vidéken ellen-

Kaptuk az alábbi levelet:

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Egy sok megpróbáltatással teli esztendő utolsó hónapjához értünk, amikor is a régi jó szokásoknak megfelelően, néhány nap múlva megindulnak a boldogabb üzenetdöntő kíváncsi köszöntések. Úgy érzem, minden barátom és ismerősom elhiszi nekem is és mindnyájunknak, hogy szinte szívvel kívánunk egy szebb, egy boldogabb új esztendőt. A Ma azt parancsolja, hogy az a százezer számra leírt és postára tett kívánság testet öltön s mint élő valóság hordja szét a megpróbáltatások súlyos keresztjét hordozó magyar földre a valóságban is boldogabb új esztendő legelső, könnyet letörő, segítő világát.

Az üdvözlések költsége (névjegy készítés, boríték, bélyeg) megközelítőleg 5 P-t tesz ki, ezt az összeget idecsatoltan azzal küldöm meg, szíveskedjék ezt a fenti célra rendeltetési helyére juttatni és akciót indítani oly irányban, hogy a város közönsége váltsa meg az újévi köszöntéseket s az így összegyűlt összegből tegyen könnytelenné néhány szemet, terítsen meg néhány üres asztalt

és ruházzon fel néhány ruhátlan szegényt.

Tisztelettel:

Dr. Figus Béla

(Az adományt továbbítás végett áadtuk a Szegénygondozó Előjáró Nővénnek. — Itt hívjuk fel a város közönségének, különösen kereskedő társadalmának a figyelmét a fenti és minden tekintetben indokolt, követésre méltó magatartásra! Ezértéle módja van ma az áldozatosságnak, de ezek között a névjegyküldés nem szerepel! Gondolkozzunk csak egy kicsit és belátjuk, hogy fentti felhívást követni kell.) Szerk.)

Százezer

szépesszony köszönheti ragyogóan szép, hamvas arobőrt a híres nagyenyedi Kovács Krém rendszeres használatának. Eltűnteti az aro minden tisztálanságát már rövid használat után.

Éjjeli használatra kék, Nappali használatra sárga | osomagolásban

Salgótarján megyei városunk és környékének látkepe.

Fayl Frigyes rajztanár-festőművész egy, a méreteiben is nagy, de értékében még nagyobb művészi munkával ajándékozta meg városunkat. Fayl tanár művészi ihletettségének aranykora, itt a szemünk előtt pergett le s ezen legújabb alkotásával nagy gyönyörűséget okozott mindazoknak, kik figyelemmel kísérték művészi tevékenységét. Mint a természetnek rajongó imádója — az ősz színpompás verőfényének s a halkan zizegő hópelyhes télnek festője, — már közel 20 éve hinti közénk a költői finom lelkének kincseit. Látképéről új oldalról ismerjük meg. Ő, aki művészeti értékeivel mindannyiszor önzetlenül állott segítségünkre, valahányszor arról volt szó, hogy városunk szépségeit, kies tájait az idegenek elé tárjuk, — már eddig is számtalan kisebb-nagyobb tollrajzot, illusztrációt, plakátot, festményt, s egyéb ábrázolásokat készített. Városunk látképét már akkor megrajzolta, amikor ez még a nagy fejlődések kezdetén állott. A most elkészült, hatalmas méretű színes tusrajz — Salgótarjánt az 1941. évbéli színpompájában tárja szemünk elé.

A 4 méter hosszú, ragyogó képszalag oly annyira gyönyörködteti a szem-

lélőt, hogy önkéntelenül is dicsőítő szóra nyílt a száját és „szép ez a Tarján” bírálatot váltja ki ítéletükből.

Kezdődik a rajz a Szent Imre hegy gerincvonalán a Karancsnak s a körülötte fekvő kisebb hegyeknek szép vonalú csoportjával, utána megnyílik előttünk a somosi völgy és megy bátra hátra, ameddig a szem ellát. A folytatás már mozgalmassabb, mert kezdődik a kertés villatelep, innen és túl az országuton, majd a honvédlaktanyák épület tömege. Ezeket a részeket felül Salgó-vára koronázza meg. A város központja csak ezek után következik a várost ketté metsző vasútvonallal s a középületekkel. A csendőrlaktanya, rendőrség, bíróság, szolgabíróház, bányakapitányság, egészségház stb. A városháza ismerős vonalait a kép, a város szívében tünteti fel. Háttérben az acélgépgyár majd a távolban a vízvázlatzó gyárkémény. Azután jönnek a város déli részén fekvő gyárak, majd a vasútvonal ki-tör a házak közül s elvész a zagypálfalvai völgyben. E felett a Mátrának hatalmas hegyvonulata fut végig. A kép a bányateleppel fejeződik be. A közép-pontja ennek a bányagazgatóság. Nagyobb még az állami gimnázium és a ke-

reskedelmi iskola, majd felcsillan a hatalmas bányauszoda is. Mint szegély a jobb oldalon, a Karancs-utca látható.

A munka, részleteiben is természetű s a kisebb-nagyobb épületeknek egész tömegét ábrázolja. Minden pontos rajta s a megoldások művészesek s a művésznak több pontról kellett a képet megrajzolni, mert a feladat igen nagy teret állított a festői ihlet elé. Fayl tanár a gyártelepek kéményeinek füstjeivel mutatja a városban zajló, hatalmas ipari munkát s a templomokat mint a vártán álló őrszemeket állította a művészi kép sikkjába s a tornyok szinte felkiáltanak: „vigyázzunk, hogy nyugodtan dolgozhassatok!”

A gyönyörű alkotás valószínű, hogy méltó keretbe foglalva a városházán lesz elhelyezve és értesülésünk szerint a város polgármestere az emeleti folyosó díszítésére óhajtja felhasználni, hogy abban egy a művészeti szakértők, mint a város minden polgára is gyönyörködhessen és fokozottan szolgálhassa a város idegenforgalmi érdekeit is.

Dr. Förster Kálmán polgármester, aki a művet Fayl tanártól átvette, mint minden művészi értéknek és alkotásnak méltatója, rendkívül elismerőleg nyilatkozott, a párját ritkító munka szépségéről és alkotójának önzetlen, művészi készségéről.

A mesternek részünkről gratulálunk.

Kormányzónk névünnepeinek alkalmából a mai napon d. e. 10 órai kezdettel minden templomban istentisztelet volt, melyen a katonaság, hatóságok iskolák és közönség jelent meg.

Üljönök eskütétele 7-én d. e. 11 órakor lesz a főtéren katonai ünnepség keretében.

Kitüntetés. Vadkerti Béla Etes-bányatelepi igazg. tanítónak a kormányzó úr a Nemzetvédelmi keresztet adományozta. Gratulálunk.

Halálozás. Kalocsai Jánosné 57 éves korában meghalt. Temetése f. hó 4-én volt nagy részvét mellett.

Koszorúmegváltás. A Marasz. helyi fiókja 20 pengőtt fizetett be a polgármester által megindított katonai szertecsomag akcióra Szent László emlékére.

Ferenc nap megváltása címen dr. Laczfalvy Ferenc bányabiztosági tanácsos lapunk után 50 pengőt a „Vöröskereszt” céljaira befizetett. Illetékes helyre juttattuk. — A nemes és követésre méltó cselekedet hálát és köszönetet érdemel.

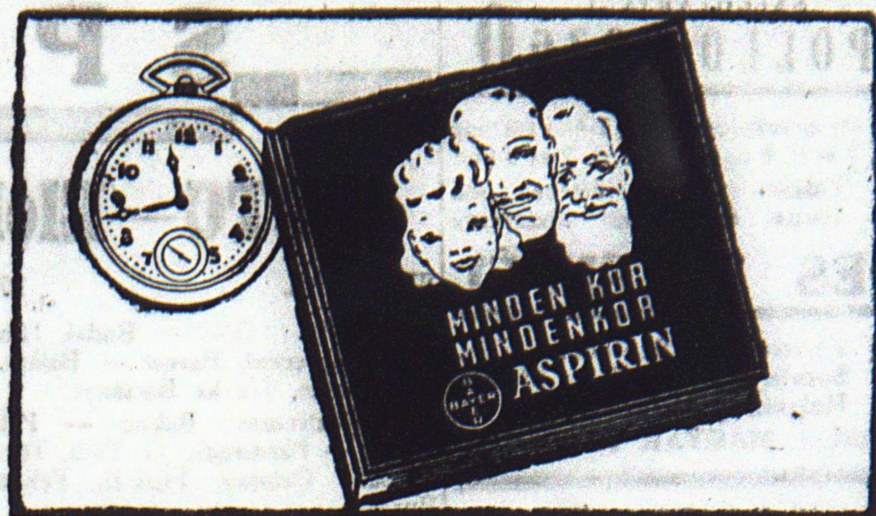
Szénbánya vállalat gépészeti műhelye vezetésére mielőbbi belépésre több éves gyakorlattal és megfelelő elektromossági ismeretekkel bíró művezetőt keres. Ajánlatok a kindóhivatalba „Bánya” jelezzével küldendők.

A kórházakban ápolott sebesülteket a vidéki közvetlen hozzátartozóik kedvezményes vasuti jeggyel látogathatják meg.

A honvédelmi miniszter módot kíván nyújtani arra, hogy sebesült hőseinket, akik kórházban állnak gyógykezelés alatt, közvetlen vidéki hozzátartozóik is meglátogathassák, evégből a következő rendeletet adta ki:

Minden olyan súlyos sebesült és beteget, akit a harctérről szállítottak az országba, honvéd- vagy vöröskereszt-kórházba, közvetlen hozzátartozóik (apa, anya, feleség, gyermek) kedvezményes vasuti jeggyel, vagy az arra rászorultak a honvédkincstár költségére meglátogathatják. A kórházparancsnok evégből hivatalos meghívót küld a hozzátartozók címére, amelyhez mellékel egy-két darab igazolványlapot, amely személyvonat III. osztályú 50 százalékos vasuti kedvezményes jegy váltására jogosult oda- és visszautazásra. 100 km-en felüli utazásnál a ked-

vezményes jegy gyorsvonatra is érvényes. Anoknak, akik kéri és rászorultságukat közszéki bizonyítvánnyal igazolják, a vasuti díj 50 százalékat visszatéríti a kórház, ahol a sebesült ápolás alatt áll. Amennyiben a hozzátartozóknak utazás miatt egy éjjel kell a kórház állomáshelyén tölteniök és vagyontalanságukat igazolják, attól a kórháztól, ahol a sebesült ápolás alatt áll, étkezési és szállás-költségmegtérítés címén fejjenként 3 pengőt kapnak. Akik a kedvezményt igénybe öhajlják venni és az illetékes kórházparancsnoktól hivatalos meghívót nem kaptak, forduljanak közvetlenül ahhoz a honvédkórházhoz, ahol hozzátartozójuk ápolás alatt áll, ha annak állapota oly természetű, hogy meggyógyulása rövid időn belül nem remélhető.

közvetlenül a fogyasztónak eladhatják. Ilyen eladáshoz semmiféle szállítási engedély nem szükséges. Természetesen ez az eladási lehetőség a hatóságilag igénybevett, illetve zárolt burgonyakészletekre nem vonatkozik. A termelők ily módon piacra vitt burgonyájukért az egy mázsán aluli tételeknél 2 P az 1-5 mázsáig terjedő tételeknél pedig egy pengő ártöbbletet számíthatnak fel mázsánként. Az 5 méter-mázsát meghaladó burgonyamennyiségnek egy tételben történő eladása esetén ártöbblet nem számítható fel.

Meghívó! Az Evangélikus Nőegylet és az Evangéliumi Leányegylet 1941. évi december hó 6-án és 7-én szombaton és vasárnap az Acélgári Olvasóegylet nagytermében karácsonyi kiállítást és vásárt rendez, amelyen sajátkezesített játékbabák, játékaruk, kézmunkák stb. kerülnek kiállításra és igen olcsó árakon eladásra. Megnyitás: december 6-án, szombaton délután 5 órakor. Vasárnap d. u. 3 órakor az acélgári ovodások gyermekelődása lesz Csarba Mária ovónő vezetésével. Este 7 órakor az acélgári Olvasóegylet Működvelő Gárdájának vendégszereplésével az Evangélikus Ifjúság Működvelő Köre Viroszták Lajos vezetésével **Műsoros Estét** rendez a közönség szórakoztatására. Gazdag büfé! Valódi tea! Pesti virsli! A kiállításra és a vásárra mindenkit szeretettel vár a Rendezőség. Belépődíj nincs! — De drágaság se lesz!

A Salgótarjáni és Salgótarjáni Járási Ipartestület előjárósága 1941. évi november hó 28-i előjárósági ülésén, megemlékezve a messze idegenben Hazánkért harcoló hős katonáinkról, elhatározta, hogy a karácsonyi ünnepekre szeretetsomagokat fog küldeni számukra. Az elhatározást tett is követte, mert az előjáróság tagjai már az ülésen azonnal önként járultak hozzá nemcsak adományaikkal, hogy az elgondolást meg is valósítsák. A előjáróság nemcsak elhatározását a város iparostársadalmára is a legmelegebben támogatja, magáévá tette és a legnagyobb áldozatkészséggel sietett az előjáróság az

előjáróság segítségére. Rövid egy nap alatt oly megértéssel tett tanúságot az iparosság, hogy a gyűjtést befejezve, annak összegéből 100 szeretetsomagot, kb. 1000 pengő értékben, az ipartestület elnöksége már el is küldötte a salgótarjáni és környékbeli falvakból származó és honvédeinkből álló zászlóaljnak. hogy azt hős katonái között ossza szét, örömet szerezve nekik a karácsonyi ünnepek alkalmával. Mélységes örömmel gondolunk városunk iparosságára, akik az elnökség és előjáróság nemcsak elgondolását magukévá és hős katonáink karácsonyát ezzel melegebbé és szeretetteljesebbé teszik. E nemcsak cselekedetükért városunk köszönetét tolmácsoljuk az ipartestület elnökségének és minden egyes tagjának.

Tűz volt! hó 2-án este negyed 9 órakor a Szilárdy féle gazdaság mellett levő szalmás kertben, ahol cca 400 q szalma égett el 3000 p. értékben. A tűz eloltása után valósággal szenné égvé megtalálták a szalma alatt Stark Gézt, 46 éves munkanélküli napszámost, aki a kazalban levő buvóhelyen lakott. Más munkakerülő egyén is ebben a kazalban talált menedéket a hideg elől. Itt a tűz felhígított denaturált szesz volt. Az elégett ember mellett megtalálták a pipaszárát is, amiből arra lehet következtetni, hogy Stark pipázott a kazal alatt levő buvóhelyen és így fogott tüzet a szalma. A tüzet a hajnali órákban sikerült teljesen eloltani. A kár biztosítás útján megtérül.

Nyílttér.

Minthogy Végh Kálmán ur többletét azt hangoztatja rólunk, hogy mi „Strohmannok” vagyunk, ezután mindazoknak, akik előtt nevezett ezt mondotta, tudomására adjuk, hogy ezen kijelentések miatt a bíróság előtt kérünk elégtételt és hogy az eljárást már megindítottuk.

Salgótarján, 1941. december 4.

Sziládk Lajos
nyomdász-mester.

Fekete Lajos
könyvkötő-mester.

*E rovat alatt közöltékért felelősséget nem vállal a Szerkesztőség.

Katonai szeretetsomagok. A város polgármestere által megindított akció eredményeképpen a tegnapi nap folyamán 200 katonára részére elindultak a csomagok. Csatlakozott ehhez az akcióhoz a helybeli Ipartestület és ugyanezre a célra a Zagyvapálfalvai Levente csoport vezetősége. Kimpján Gyula lelkes fáradozásával szintén felajánlotta a gyűjtött értékes adományokat, amelyek már utnak is indultak! Ne felejtjük el, hogy a szeretetből hozott, nemes áldozatkészség nemcsak anyagi erőt jelent a mi katonáink részére, hanem elsősorban lelki győnyörtséget és elzántságot kölcsönöz a bolsevizmus elleni küzdelemben.

Külön cukoradag karácsonyra. A közellátási miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértve külön cukoradagot utalt ki a karácsonyi ünnepekre. A rendelet értelmében dec 9-16-ig terjedő időre szóló és dec. 24-ig beváltható minden cukorjegy-szelvény a megállapított fejadagon kívül az ország egész területén egységesen még 25 dkg cukor vásárlására jogosít.

A SSE birkózói múlt vasárnap országos II. o. versenyen vettek részt, ahol szép számmal képviseltette magát Budapest és a vidék birkózó sportja. 8 egyesület, köztük a Törökvis, Postás, Mafco, a Szolnoki Máv vett részt. A salgótarjáni fiúk szép eredményeket értek el. Stadler középsúlyban, Ungvári pehelysúlyban győzött, Szabó pehelysúlyban második, Deli légsúlyban harmadik lett. Összpontozásban I. SSE, II. Szolnoki Máv. Még sok ilyen szép szereplést várunk birkózóinktól.

Jakabi Pált ismeri városunk polgársága. Nem tudjuk szó nélkül hagyni az esetet. Ugyanis az történt, hogy Jakabi Pál borkereskedő bírói árverésen olcsón házat vett és felajánlotta azt a Földművelésügyi Minisztériumnak, hogy ugyanolyan olcsó áron juttassa vissza azt kedvezményes törlesztéssel, volt tulajdonosának egy érdemes 7 gyermekes családnak. Jakabi Pálnak ezt a nemes tettet a jó Isten fizesse vissza sokszorosan. A mai világban sok Jakabi Pálra volna szükség.

Hadirokkant-temetés. Báti Viktor hadirokkant f. hó 2-án hosszas betegeskedés után meghalt. Temetése 3-án volt bajtársi küldöttség jelenlétében.

Meghívó. A Salgótarjáni Lorántffy Zsuzsanna Ref. Nőegylet 1941. december 14-én, vasárnap az acélgári Olvasóegylet nagytermében tartja tombolával egybekötött karácsonyi vásárát. Megnyitás vasárnap délelőtt 11 órakor. Mindenkit szeretettel vár és meghív az Elnökség. Kitérő büfé! — Kézimunka kiállítás!

A Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság december hó 13-án este 1/9 órakor a Bányatársulati Kaszinó nagytermében tartja rendez. évi III-ik közgyűlést, mely után irodalmi és zenei estet is rendez. Az est műsorát e lap legközelebbi számában fogjuk közölni. Ez alkalommal is szeretettel várjuk városunk közönségét.

Mennyiért adhatják el a termelők a fogyasztóknak a burgonyát. Az Országos Közellátási Hivatal ismételt felhívja a burgonyatermelők figyelmét, hogy eladó burgonyájukat a közeli piacokra (Budapest közigazgatási terület kivételével) székéren bevihetik és

felelt: léssen.

A többiek vállukra kapták és eget-verő ujjongással fogadták urukul. De hirtelen csend törte ketté az örömet, amikor Vata, a borsodi nemzetség feje akart szólni.

Köszöntelek nagyur! — Kezdte és levette a süvegét. — Az a Vata áll előtted hajadonfóval, aki sohasem csuklott térdre István új Istene előtt. A magyar nem tud meggyőnyedve imádkozni, hanem az Istennek is szemtől-szembe beszél. Látod a hajamat. Három farkocsa fontam. Tudod-e, mit jelent? Én ma is a magyar Istent vallom.

— Mi is! — tombolt a nép, hogy szinte szikrázott a csizmák alatt a hó.

— Gejza és Vajk, aki Istvánnak szállította magát — folytatta a vezér — egy emberöltőn át egyengette az Isten útjait, még sem tudott megtörni bennünket. A táltos ma is leszurta a fehér mént. Azt akarjuk, hogy ezután is így legyen.

Alig csitult el a helyeslő zúgás, amikor ismét felvette a beszéd elejét fonalát.

— Az új Istennek csak kárát vallottuk. Apáink még bejárták a világot. Lovak rogyadoztak a zsákmány alatt. Nép-sereg nem állhatott meg előttük, de ma már osztozkodni akarnak rajtunk, mert látják, hogy szánt-vet a magyar is. Kegyes, imádkozó embert akartak puhítani belőlünk. Emiatt nem félnek tőlünk, ezért tehát csak azt mondóm, hogy döntenél le az új Isten kőháza és kergesed

ki az idegeneket.

A nép a fejedelmet akarta hallani. Hosszu esztendőket idegenben kinlódtam végig — mondta Andorás fejedelem fojtott indulattal — mert innen kiüldöztek a betolakodott vitézek, de nyugodjatok meg, ez a földi magyar és rajta más nem uraskodhatik.

A tomboló öröm megint felemelte a törökénytestű fejedelmet, akinek tekintete megakadt Leventén, legifjabb öccsén, aki szótlanul és mereven szemlélte a forró mozgólódást. Az áldomáson az ifjú Levente Vata mellé ült. Nehezen oldódott meg a nyelve, sok unszolás árán.

Csalfa szó még nem esett ki a számból — bökölte ki végre halkán, így hát meg kell mondanom, hogy Andorás bátyám az új isten hiva...

Bennem emberré talál — sziszegte Vata. Szemközt ül velük a fejedelem, aki állta mindkettőjük tekintetét, de érezte, hogy egész világ választja el őket. Másnap lóra is ült és elnyargalt maroknyi seregével Székesfehérvár felé, ahol a fejedelemeket koronázzák a római püspök arany ajándékával. Vata hivi meg írtoták az idegent.

Esténként kipirosodott az ég alja, a felgyújtott templomok, kolostorok és idegen udvarházak tűzétől.

Csak Levente vezér, a király öccse nem mozdult ki Abaujvárból. Amikor a tűzes fiatalok — Nyék, Tard, Aba és a többiek — szemérehányták, hogy tétlenül

vesztegel, csak ennyit mondott:

— A lelkem veletek van, de ti ki-méletlenül írtjátok az új isten híveit, akik között magyar is akad bőségesen. Ha idegen tör ránk, akkor majd ott lesznek. Nem csalódtok bennem. Andorás bátyám is félszemmél nézi pusztítástokat.

Nem kellett sokáig várniok, mert alig tavaszodott meg, amikor nyugatról ellenség tört az országra, hogy visszazerezzé azt a magyar hűbért, amit a szerencsétlen Péter király ajánlott fel a császárnak. Andorás király első hívó szavára összehgyűjtötte Levente vezér a felvidéki hadakat és rettentő erejével megindult a Dunántúl felé. A lázongó és keresztény idegent irtó nemzetségeket csodálandó tapasztalattal sorra kezeshárányává tette.

— Mi segítség az ujhítú Andorás fejedelem, aki elárulta a magyarságot is, amikor Krisztus szolgája lett? — pattogott Péter táltos.

— Nyugodjatok meg, csitította Levente vezér. Az ellenség nem az új isten oltalmára tört ránk és perzselte fel nyugati határunkat, hanem buján termő földünkre fáj a foga. Hát ha nem segítjük az új hítú magyar fejedelmet, akkor mi lesz az országunkkal? Egyedül nem állhat meg a támadó előtt. Utána a győzelem örömeiben majd a mi akaratunk teljesül. Hallgassatok csak rám.

Akkora tekintélye volt, hogy engedelmessédktek neki, de a lelkek tüze csöveként égett és csak kirobbanásra várt,

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Rajongók.

Írta: KISIGMÁNDI GÉZA.

A dermedt hidegben vékony füst-oszlop csavarodott az ég felé és szürke bakacsint vont Abaujvár fölé.

— Megrontottak, meggyaláztak. Idegenek ültek a nyakunkba. Itt a magyar isten áldozóköve előtt esküszünk, hogy megtoroljuk a gyaláztat. — Így csattogott Péter táltos kemény szava. Az Aba-hegyről hirtelen szél nyargalt le, megtépázta az áldozat hunyó paraszát, összekuszálta a füstöt és kődbeburkolta a vén rajongó szikár alakját.

— Te harcos kemény isten! — könyörgött felemelt karral — állj mellénk és segíts győzelemre. Bosszuld meg Kupa vezér vesztét, kit az új isten nyila pusztított el, amikor védte magyarságunkat.

A szél elkapta a füstöt, felvágta az égbe és megint látható lett a táltos alakja. A ködmönös emberek mozdulatlanul figyeltek. Körülfutatta a szemét és amikor megtalálta, akit keresett, megint felcsattant:

— Andorás vezér! A csanádi gyűlés téged szemelt ki az ujhítú István fejedelem utóda helyett. Léssen-e erőd rendet vágni a mihasznák között?

A kérdéssel keményen, határozottan

APOLLO MOZGÓ

Dec. 6-án szombaton 5, 7, 9, 7-én vasárnap 1, 3, 5, 7 és 9, 8-án hétfőn 3, 5, 7 és 9-kor.
Vidám szerelmi történet sok ötlettel és tréfával fűszerezve

ÉDES ELLENFÉL

Főszereplők: Szolovszky Zita, Somlay Arthur, Kicsi Mányi, Hajmássy M. és Latabár K.
Kiegészítésül: MAGYAR Világhíradó.

December 9, 10 és 11-én,
este 6 és 8 órakor

AZÖRÖMAPA

Vigjáték. Főszereplők: Hans Moser, Dorit Kroysler.
Kieg.: UFA és LUCE Világhíradó.

Jön! INTERMEZZO

Vasárnapi munkaszünet fel-függesztése a mezőgazdaságban. A földművelésügyi miniszter a vasárnapi munkaszünetet a burgonya és répa ki-szedésével és lehordásával, valamint szál-lításával kapcsolatos munkák végzésére vonatkozóan ezévből az egész ország területére felfüggesztette. Erről az intézkedésről a földművelésügyi miniszter-ium a rádió útján értesítette a hatóság-gokat, az érdekelt munkaadókat és mun-kavállalókat.

REUMÁS?

Feje fáj?
Vegyen

SZUCS Tablettát!

KAPHATÓ:
Szucs Róbert
„Magyar Korona”
gyógyszertárában.
Salgótarján.

A selyemgubó beváltási árának újabb megállapítását kérték a gazdák. Az Országos Mezőgazdasági Kamara felterjesztést intézett a földmive-lésügyi minisztériumhoz és kérte, hogy a selyemgubó termelése érdekében a be-váltási árakat a mezőgazdasági munkabé-rekkel arányban állapítsa meg.

Bevonják az 50, 20 és 10 filléres nikkelérméket. Az acélból vert huszfilléres érméket a Magyar Nemzeti Bank november 24.-étől hozta forgalomba. A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter rendeletét az 50, 20 és 10 filléres nikkel-érmék bevonásáról. A rendelet szerint a nikkelérméket átcsérélés végett 1942 ápr-ilis 30.-áig kell a Magyar Nemzeti Bank intézeteihez beszolgáltatni. Az 50, 20 és 10 filléres nikkelérméket magánosok 1942 február 28.-a, az állami és egyéb köz-pénztárak pedig 1942 március 31.-e után fizetésül elfogadni nem kötelesek.

Arverési hirdetmény.

4459/1941.

Lefkovits Mór végrehajtató javára (képv.: dr. Kürz Jakab ügyvéd) 74 P 24 fillér követelése és jár. erejéig a salgótar-jáni kir. járásbíróság 3434/1941 sz. vég-zésével elrendelt végrehajtás során lefog-lalt 1700 pengő becsértékű alábbi ingó-ságok: butorok, kerti szék, asztalok, asz-talterítők, óraparátus, szekrényterítők. Salgótarjánban 1941 évi dec. 10-én, délelőtti 11 órakor bíróság elárverez-tetnek.

Salgótarján, 1941. november hó 22.
Török Gyula
bíróvási végrehajtó.

Nyomatott: A MUNKA-nyomdában, Salgótarján.

S P O R T

SBTC—Elektromos 1:1 (1:0)

SBTC pálya.

1000 néző.

Vezette: Vass A.

SBTC: Géci — Budai, Tímár — Kiss, Debreceni, Marosi — Balázs, Kovács, Vince, Trenka, Borsányi.

Elektromos: Bakon — Pálkás, Ónodi — Pázmándi, G. Tóth, Török — Rozsáti, Ortutay, Fűzi II., Fekecs III., Buzási.

Téli hidegben, megfogyott közönség előtt mérkőzött meg a két csapat. Az SBTC azonnal támad s Borsányi kapura-törését Pálkás csak szögletre menti. Vince kísérlete nem sikerül, Bakon ki-védi. Az iram lelanyhul, a színvonal is esik. Buzási lövését védi Géci. A 15. percben Balázs—Kovács—Balázs a lab-da utja. Ónodi szögletre ment. Balázs rugja a sarokrugást s a magas Debreceni a többi közül kinyulva a hálóba fejel 1:0. Az Elektromos felébred, de Géci is éb-ren van s Rozsáti bombáját védi. Majd Vince föléli. A 30. percben szabadru-gáshoz jut az Elektromos, Pálkás mel-lől. SBTC is, Elektromos is érnek még el szögletet, de a játék főképp a közép-részen folyik.

A II. félidőt nagy irammal kezdi a pesti csapat, de közben Vince—Borsányi —Balázs is bemutat egy szép lerohanást. Majd Fűzi elől Debreceni szögletre ment. Az Elektromos tovább szorongat a 17. percben az SBTC kapu előtti kavaro-

dásból Fűzi közről a hálóba lö 1:1. A színvonal újra süllyed, unalmas „focizás” válik a játék. Közben az ujjában igen divatbajított bírószidás miatt szünetel a já-ték is rövid ideig. Elektromos a lelke-sebb s Buzási egy szabadrugását a felső léc menti, majd Borsányi lö nehéz szög-ből fölé. Az utolsó percekben Fekecs ront nagy helyzetben, fölé lö.

Szögletarány 6:2.
Nem nagy játék volt, legjobban az egészet a csuszós pályára fogni, kü-lönbösen egész szomorú, amit az SBTC mutatott.

Jók voltak: Debreceni, Géci, Budai, Vince, ill. Pázmándi, Ónodi, Buzási.

Az SBTC a táblázat 12. helyén áll 11 ponttal.

NB. II.

ÖVTK—SSE 3:2 (2:1)

SSE ezzel a mérkőzésével befejezte azt az őszi idényt, amelyik talán legszo-morubb fennállása óta. A 13. helyen kö-tött ki hét ponttal. De ez az utolsó meccseken gyorsan és nehezen összesze-dett 7 pont is elég biztatást nyújt arra, hogy a kiesést kissé feljavulva is tavasz-szal, el lehet kerülni.

Amerikai tervezgetések.

A dollár titkos háborúja a front ellen.

Megbízható washingtoni diplomáciai körökben szóbeszéd tárgya, hogy a világ-hajózás ellenőrzésére — természetesen a tengelyhatalmak hajózási kivételével — nemzetközi bizottságot kellene alapítani. A bizottság székhelyét Washington vá-lasztaná és így a többi nemzeteket is arra kényszerítené, hogy az Egyesült Államok biztonságával való megbeszélések és együttműködés céljából Washingtonban ugyancsak hajózási kirendeltséget léte-sítsenek.

A terv ebben a kristályosodott for-mában a tárgyalások egész során alakult ki és a szakemberek állításai szerint alap-jául a híres angol hajózási szakértőnek, Sir Arthur Salter -nek egy ugynevezett „Shipping Pool” (hajózási ér-deklközösség) megszervezésére irányuló ja-vaslata szolgál. Az amerikai bennfentesek ezzel kapcsolatban nem nagyon furakod-nak a célzásokkal, hogy az ellenőrzésben a vezetőszerpet természetesen az Egye-sült Államok vinné, mégpedig Anglia, mely ezzel a tervvel szemben sajnos na-gyon „hűvös” magatartást tanúsít. Ennek ellenére azonban Amerika erősen bizik abban, hogy Angliában ennek a ki-vánságnak is érvényt szerezhet. Amerika azzal indokolja követelését, hogy a sző-vetseges államok nagy része inkább ame-rikai szolgálatban járattja hajóit, hogy ezen a révén hadianyagvásárlásaik és dollárá-dóságai fedezésére dollárhitelekhez juf-hassanak.

Az, hogy Anglia saját terveinek ilyen értelemben való lemosolásától éppen-séggel nincsen nagyon elragadtatva, na-gyon is érthető. Különösen azon letele-zések után, melyeket az Egyesült Álla-mok további terveit illetően a „New York Times”-nek köszönhetünk. Az indiszkrét amerikai lap szerint ugyanis Amerika abban az esetben, ha a hajózás ellenőrzésében csakugyan sikerül magá-hoz ragadnia a kezdeményezést, azokat a gyorsjárata hajókat, melyek jelenleg az atlantióceáni hajókaravánokban teljesí-te-nek szolgálatot, a Csendes-óceánra szán-dékozik küldeni, úgyhogy az első sorban angol érdekeket képviselő atlantióceáni szolgálat lebonyolítása a lassú hajókra maradna.

A világpolitika berkeiben szállongó hírek az amerikai barátkozásnak ezzel a legutolsó aktusával egyetemben közlelek.

vővé teszik a gondolatot, hogy Roosevelt és Mr. Churchill legközelebbi találkozó jára már nem az időközben túlságosan „viharossá” vált Atlanti-óceánra, hanem a Csendes-óceánra kerül sor. Ki tudja, milyen himnuszokat fognak akkor Roose-velt és Churchill egymásnak zengeni! Csen-des-óceán, vagy ahogyan a középkorban nevezték, „Oceanus Insociabilis” (Össze-férhetetlen óceán) a világ régóta várja, hogy Anglia mikor merészel egyszer már Rooseveltt mértéktelen igényeinek korlá-tok közé szorítására is valamilyen szerény kísérlettel megpróbálkoznia. Vagy talán az „Oceanus insociabilis”-t ómennek kell tekintenie?

(TIB)

Hirdessen

„A MUNKA”

Politikai hetilapban!

Meghívó.

A Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság 1941 évi december hó 13-án, este fél 9 órai kezdettel tartja meg a Bányatársu-lati Kaszinó nagytérmeiben rendezett évi III.-ik KÖZGYŰLÉSÉT, melyre a Társa-ság tiszteleti, alapító, rendes és pártoló tagjait tisztelettel meghíva az Elnökség.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Pénztárnok és számvizsgáló bi-zottság jelentése, jövő évi költségirányzat bemutatása.
4. A megüresedett tisztikari állások betöltése, számvizsgáló bizottság meg-választása.
5. Egy tiszteletbeli tag megválasztása.
6. Indítványok.
7. Elnöki zárószó.

Koltay Imre s.k. Visnovszky László s.k.
előök. titkár.

7-én, vasárnap délután fél 3 órakor
NB: mérkőzés az SBTC pályán.

SBTC—MÁVAG

Az év végével megszűnik az országos földbirtokrendező bíróság. A képviselőház igazságügyi és föld-művelésügyi bizottságai most foglalkoznak az országos földbirtokrendező bíróság megszűntetéséről és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről szóló törvényjavarral, amely szerint a bíróság 1941. december 31-én megszűnik s a hatáskörébe tartozó ügyek részben a földművelésügyi minisz-terium, részben a rendes bíróságok ha-táskörébe mennek.

Lábbeli-központot alakítanak.

A hivatalos lap kormányrendeletet közöl, amelynek értelmében a közelelátásiügyi miniszter szabályozhatja és ellenőrizheti a polgári lakosság lábbeli szükségletének ellátására fordítható bőrök, bőrhulladékok és a lábbelikészítéshez közvetlenül fel-használható anyagok forgalmát, elosztását felhasználását, továbbá a lábbeli-forgalmat. A közelelátási miniszter a fenti feladat-körrel kapcsolatos teendők ellátására a lábbeliközpontot. A rendelet célja az, hogy a lábbeli előállításához szükséges anyagok takarékos felhasználásával elkészült láb-beli elosztása egységes és központi irányí-tás alá kerüljön.

Megszervezik a juh- és ba-romfitenyésztő községeket. A föld-művelésügyi miniszter a haladni vágyó állattenyésztő kisgazdákat állattenyésztő községebe tömörítette és lehetővé tette, hogy a rendszeres állattenyésztő munkába a kisgazdák nagy tömege is bekapcsolód-jék. A miniszternek ez a kezdeménye-zése a kisgazdatársadalom részéről olyan nagy érdeklődéssel találkozott, hogy 1941.-ben az állattenyésztő községeknak a száma már meghaladta az ötszázat és kilátás van arra, hogy 1942.-ben ez a keret előre-láthatóan hétszázötven községe emelkedik

Európa ipari ujjárendezése a háború után.

(MN) Lür professzor, a heiseni gazdasági kamara elnöke a mainamenti Frankfurtban érdekes beszédében foglal-kozott azokkal a kérdésekkel, melyeket az európai iparnak a háború befejezése után meg kell majd oldania. A profesz-szor megállapítása szerint az európai gaz-dasági tér totális átszervezésre szorul, hogy egységes egészet alkosson. Az ujjá-rendezésnek első sorban a nagy terme-lési ágak, főképpen tehát a mezőgazda-ság s ipar racionalizálásának és össze-hangolásának problémáit kell megoldani. Ami különlegesen az ipart illeti első sor-ban egész kapacitásának kihasználására és a lehető legnagyobb mértékben való fokozására kell törekedni. Erre természet-sen csak idővel kerülhet sor, de Európa háboru utáni iparának addig is nagyon fontos közvetlen feladatok várnak. Ezek közé tartozik többek között a háboru okozta károk helyreállítása, így például a megfogyatkozott hajótérállomány pótlá-sa. Ennek a feladatnak nagyságát azon-ban nem szabad tulbecsülni. Sokkal több erőfeszítést követel a háború miatt el-maradt beruházási, tatarozási stb. mun-kák pótlása. Az ipart fogja első sorban terhelni az európai mezőgazdaság nagy-arányú kiépítése is. Végül az újkészítésnek mondja Lür professzor, hogy az alsó és felső termelési fokok, azaz a termelési és fogyasztási javak helyes aránya ismét helyreálljon, mivel a termelés egész-ség-telen mértékben az utóbbi javára billent.

Meghívó.

1941. december hó 7-én, vasárnap délután 3 órakor a Róm. Kat. Olvasókör-ben tartja fősoportunk

tisztújító rendes közgyűlést,

melyre a bajtársakat tisztelettel meghívja a Starjáni Tűzbarcos Főcsoport Elnöksége.

Tárgy:

1. Híszkegy.
2. Elnöki megnyitó.
3. Szervezőbizottság jelentése.
4. Titkári jelen-tés.
5. Pénztárnok jelentése.
6. Számviz-gáló-bizottság jelentése.
7. Országos sző-vetség kiküldöttjének beszéde.
8. Tisztli-kar megválasztása.
9. Indítványok.
10. Elnöki zárószó. Himnusz.

Pontos megjelenési kárunk!

Nyomatatlajdonos: Véghe Kálmán.